Sygn. akt:KIO 4075/26
KIO 4079/26

WYROK

Warszawa, dnia 6 października 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:Maria Kacprzyk
Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2026 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 17 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę:

A.ETF Polska sp. z o.o. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich (sygn. akt KIO 4075/26);

B.Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (sygn. akt KIO 4079/26);

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: Dolnośląską Służbę Dróg i Kolei we Wrocławiu,

przy udziale:

1.uczestnika po stronie zamawiającego w postępowaniach o sygn. akt KIO 4075/26 oraz KIO 4079/26: wykonawcyLWZ sp. z o.o. z siedzibą w Żórawinie;

2.uczestnika po stronie zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt KIO 4075/26: Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu;

orzeka:

KIO 4075/26

1.oddala odwołanie;

2.kosztami postępowania obciąża wykonawcę ETF Polska sp. z o.o. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę ETF Polska sp. z o.o. z siedzibą w Bielanach Wrocławskichtytułem wpisu od odwołania.

KIO 4079/26

1.oddala odwołanie;

2.kosztami postępowania obciąża wykonawcę Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:…….....

Sygn. akt: KIO 4075/26
KIO 4079/26

Uzasadnienie

Zamawiający - Dolnośląska Służba Dróg i Kolei we Wrocławiu, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie pn.: „*Zaprojektowanie, i wykonanie robót budowlanych dla zadania pn.: Rewitalizacja linii kolejowej nr 308 relacji Kowary Górne – Kowary*", numer postępowania: Nl.2720.129.2025, dalej zwane: „Postępowaniem".

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, pod numerem: 778931-2025 w dniu 24 listopada 2025 r.

Wartość zamówienia przekracza progi unijne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 z późn. zm.), dalej zwanej „Pzp".

KIO 4075/26

W dniu 17 sierpnia 2026 roku Odwołujący - ETF Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Bielanach Wrocławskich, (dalej: „Odwołujący ETF" lub „wykonawca ETF"),działając na podstawie art. 505 ust. 1, art. 513 pkt 1 i 2, art. 515 ust. 1 Pzp, wniósł odwołanie wobec czynności polegających na:

1) odrzuceniu oferty Odwołującego złożonej w Postępowaniu,

2) wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez LWZ sp. z o.o. z siedzibą w Żórawinie (dalej – „LWZ"),

3) zaniechaniu wyboru oferty Odwołującego, jako najkorzystniejszej w Postępowaniu.

Odwołujący ETF zaskarżonym czynnościom i zaniechaniom Zamawiającego zarzucił naruszenie następujących przepisów:

1) art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1–3 Pzp w zw. z art. 17 ust. 2 Pzp poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty Odwołującego jako rzekomo niezgodnej z warunkami zamówienia udzielanego w Postępowaniu, mimo że Zamawiający nie wykazał obiektywnej, jednoznacznej i materialnej sprzeczności treści oferty z konkretnym wymaganiem SWZ lub PFU, a w istocie oparł rozstrzygnięcie na własnej rekonstrukcji kalkulacji ceny oferty Odwołującego, co skutkowało naruszeniem przez Zamawiającego zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, a także zasady przejrzystości, poprzez niezasadne zastosowanie wobec Odwołującego sankcji odrzucenia oferty oraz zaniechanie wyboru oferty Odwołującego jako oferty najkorzystniejszej w Postępowaniu,

ewentualnie

2) 223 ust. 1 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w zw. z art. 65 § 1 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 70^1 § 3. poprzez błędną wykładnię treści oferty Odwołującego i przyjęcie, że pomocnicza kalkulacja złożona w toku wyjaśnień ceny, w szczególności przyjęty przez Odwołującego skrótowy opis pozycji tabeli kalkulacji, ogranicza zakres świadczenia zaoferowanego przez Odwołującego, podczas gdy oferta Odwołującego obejmuje wykonanie całego przedmiotu zamówienia udzielanego w Postępowaniu, zgodnie z SWZ i PFU,

ewentualnie

3) art. 224 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z art. 16 ust. 2 Pzp poprzez wykorzystanie procedury wyjaśnień ceny nie w celu usunięcia rzeczywistych wątpliwości co do realności ceny, lecz w celu wykreowania pozornej podstawy odrzucenia oferty Odwołującego, przy jednoczesnym pominięciu, że złożone wyjaśnienia ceny nie zmieniały treści oferty i nie zawierały żadnego oświadczenia ograniczającego zakres zaoferowanego świadczenia w stosunku do wymagań wynikających z SWZ i PFU, czego nie da się pogodzić z zasadą przejrzystości,

ewentualnie

4) art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 99 ust. 1 i 4 Pzp oraz art. 16 pkt 1 i 2 Pzp poprzez rozstrzygnięcie niejednoznaczności wynikających z projektowego charakteru zamówienia w formule „projektuj i buduj" na niekorzyść Odwołującego, mimo że ryzyko tak ukształtowanego opisu przedmiotu zamówienia przez Zamawiającego nie może być wykorzystywane jako instrument eliminacji oferty, co skutkowało naruszeniem zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasady przejrzystości,

w każdym zaś wypadku

5) art. 239 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 Pzp poprzez wybór oferty LWZ jako najkorzystniejszej w Postępowaniu w następstwie niezgodnego z normami Pzp odrzucenia oferty Odwołującego, co miało bezpośredni wpływ na wynik Postępowania i skutkowało naruszeniem zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców w następstwie nierównego potraktowania Odwołującego i LWZ, zasady przejrzystości – w następstwie zastosowania standardów wyboru oferty sprzecznych z SWZ i PFU,

6) art. 253 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 16 pkt 2 Pzp poprzez sporządzenie uzasadnienia odrzucenia oferty w sposób konkluzyjny, niepełny i niewykazujący związku między wskazanymi przez Zamawiającego obliczeniami a rzeczywistą treścią oferty Odwołującego.

Podnosząc powyższe zarzuty, Odwołujący ETF wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru ofert najkorzystniejszych w Postępowaniu oraz powtórzenia czynności badania i oceny ofert, a w jej ramach unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego.

Odwołujący ETF podał, że posiada interes we wniesieniu odwołania oraz że może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego wskazanych przepisów.

Dalej wskazał uzasadnienie faktyczne i prawne podniesionych zarzutów.

W ustawowym terminie, przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosili LWZ sp. z o.o. z siedzibą w Żórawinie („Przystępujący LLWZ" lub „LWZ") oraz Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpień ani opozycji. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia i dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym ww. wykonawców.

W dniu 14 września 2026 r., Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie w całości.

W dniu 2 października 2026 r. Przystępujący LWZ złożył pismo, w którym wniósł o oddalenie odwołania w całości. Wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów załączonych do pisma w postaci: rysunków technicznych podkładów strunobetonowych.

Odrębnym pismem przesłanym w tym samym dniu wniósł także o przeprowadzenie dowodu z dokumentu pt. „Standardy techniczne szczegółowe warunki techniczne dla modernizacji lub budowy linii kolejowych do prędkości Vmax ≤ 250

km/h" TOM I – ZAŁĄCZNIK ST-T1-A8 KONSTRUKCJA NAWIERZCHNI KOLEJOWEJ, WERSJA 1.1. Tezę dowo przedstawił na posiedzeniu.
W dniu 2 października 2026 r. Odwołujący ETF złożył jako dowody ofertę z dnia 9 stycznia 2026 r. na m.in. podkłady strunobetonowe SP-06a wraz z pismem uzupełniającym oraz wiadomością mail przedłużającą ważność oferty do końca 2026 r.
Na posiedzeniu i rozprawie Strony i uczestnicy podtrzymali dotychczasowe stanowiska.
Przystępujący PRK złożył wnioski dowodowe wyciągu z Załącznika do Zarządzenia nr 40/2020 Dyrektora DSDiK z dnia 17 grudnia 2020 r. (str. 12) oraz oferty od Wytwórni Podkładów Strunobetonowych STRUBET sp. z o.o. z dnia 21 maja 2026 r.
Izba odnotowała wpływ w dniu 5 października 2026 r. do akt sprawy pisma Odwołującego ETF, natomiast jako złożone po zamknięciu rozprawy nie mogło stanowić podstawy rozstrzygnięcia.

KIO 4079/26

W dniu 17 sierpnia 2026 roku Odwołujący – Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej: „Odwołujący PRK"), działając na podstawie art. 505 ust. 1, art. 513 pkt 1 i 2, art. 515 ust. 1 Pzp, wnieśli odwołanie wobec czynności polegających na wyborze jako najkorzystniejszej w Postępowaniu oferty złożonej przez LWZ oraz zaniechaniu odrzucenia oferty złożonej przez LWZ, pomimo że treść tej oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia.
Odwołujący PRK zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów: art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty LWZ pomimo, że treść tej oferty pozostaje niezgodna z warunkami zamówienia, co ujawniło się w treści wyjaśnień złożonych przez tego wykonawcę w dniu 6 marca 2026 r., z których wynika, że LWZ w kalkulacji cenowej w zakresie odwodnienia torowiska (poz. 25 Kosztorysu ofertowego) przyjął zakres robót nieodpowiadający wymaganiom PFU, w szczególności ograniczył się do oczyszczenia i częściowego wyprofilowania istniejących rowów, częściowego umocnienia ich dna i dolnych fragmentów skarp oraz marginalnego zakresu drenażu (200 mb), co nie odpowiada wymaganiu zaprojektowania i wykonania kompletnego systemu odwodnienia torowiska zgodnie z pkt 2.6.3 Programu Funkcjonalno- Użytkowego („PFU"), i w konsekwencji powinno skutkować odrzuceniem oferty LWZ a nie stanowić podstawę do wyboru jej, jako najkorzystniejszej w Postępowaniu.
Podnosząc powyższe zarzuty, Odwołujący PRK wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności z dnia 27.03.2026 r. polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej oferty Konsorcjum MIRBUD;
2. przeprowadzenia ponownego procesu badania i oceny ofert złożonych w Postępowaniu, w tym nakazanie Zamawiającemu odrzucenie oferty Konsorcjum MIRBUD jako niezgodnej z warunkami zamówienia oraz zawierającej błąd w obliczeniu ceny , a także odrzucenie oferty wykonawcy Trakcja jako niezgodnej z warunkami zamówienia;
3. ewentualnie wezwanie Konsorcjum MIRBUD do złożenia wyjaśnień w zakresie kalkulacji istotnej części składowej ceny oferty, tj. wykonania Górnej Warstwy Nasypu.

Odwołujący PRK podał, że interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów Pzp.
W uzasadnieniu zarzutów przytoczył uzasadnienie faktyczne i prawne.
Złożył jako dowody:
1) dokumentację fotograficzną przedstawiającą stan odwodnienia linii kolejowej nr 308 relacji Kowary Górne – Kowary – załącznik nr 7 do niniejszego odwołania,
2) dokumenty dot. postępowania pn. „Prace na linii kolejowej nr 309 Kłodzko Nowe – Kudowa Zdrój – naprawa główna toru od km 14,250 do km 22,496 wraz z robotami towarzyszącymi" („LK 309") – Załączniki nr 8 – 15 do niniejszego odwołania -, tj. Formularza ofertowy LWZ, Rozbicia cenowego oferty LWZ, Zestawienia odwodnienia – strona lewa, Zestawienia odwodnienia - strona prawa, Wyciągu z Projektu wykonawczego - branża układy torowe, odwodnienie – PW.T01– (okładka), Wyciągu z Projektu wykonawczego - branża układy torowe, odwodnienie – PW.T01 (opis techniczny), Rysunku technicznego przekrojów normalnych na szlaku.
W ustawowym terminie, zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożył wykonawca LWZ. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpień ani opozycji. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia i dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym ww. wykonawcę.
W dniu 14 września 2026 r., Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie w całości.
W dniu 2 października 2026 r. Przystępujący LWZ złożył pismo, w którym wniósł o oddalenie odwołania w całości. Wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów załączonych do pisma w postaci: opinii projektanta oraz dokumentacji fotograficznej.

Na posiedzeniu i rozprawie Strony i uczestnicy podtrzymali dotychczasowe stanowiska.
Przystępujący PRK złożył wnioski dowodowe w postaci odpowiedzi Zamawiającego na pytanie nr 25 z 16 grudnia 2025 r. oraz opracowanie własne - założenia projektowe i zestawienie ilości do wyceny.
Jako dowód Izba dopuściła dokumenty zamówienia oraz dowody złożone przez strony i uczestników, na fakty przez nich wskazane.
Po przeprowadzeniu rozprawy, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron zawarte w odwołaniu i odpowiedzi na odwołanie, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, Izba ustaliła, co następuje:
Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego: „Zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych dla zadania pn.: Rewitalizacja linii kolejowej nr 308 relacji Kowary Górne – Kowary". Postępowanie było prowadzone w formule „projektuj i buduj", a cena oferty miała charakter ryczałtowy. Zgodnie z treścią PFU zakres robót objęty zamówieniem obejmuje linię kolejową nr 308 Kowary Górne – Kowary od km 14,876 do km 25,250, zlokalizowaną na terenie województwa dolnośląskiego.
W treści PFU, w pkt 2.6.1 Nawierzchnia kolejowa, Zamawiający wskazał m.in.: „*W torach położonych w łukach o promieniach 600 m i mniejszych należy zastosować szyny ze stali o wytrzymałości na rozciąganie materiału główki szyny Rm > 1.100 MPa oraz przytwierdzenia szyn sprężyste*" oraz „*W łukach o promieniu R≤300m należy zabudować, przy szynie wewnętrznej prowadnice z szyn staro użytecznych na podkładkach dostosowanych do montażu prowadnicy, np. płyta Pżb 4888. Prowadnicę należy zabudować na długości łuku wraz z krzywymi przejściowymi z wydłużeniem min. 2m na przyległe odcinki toru*.".
Ponadto Zamawiający w pkt 2.6.3 Odwodnienie wskazał: „*Przy linii po obu stronach usytuowane są boczne rowy odwadniające – obecnie zarośnięte wieloletnią roślinnością, niedrożne i poważnie zamulone. Wszystkie skarpy i przeciwskarpy mają zostać oprofilowane, humusowane i obsiane trawą. Na całej linii należy przeprowadzić odtworzenie rowów bocznych wraz z odpływami oraz odmulenie i udrożnienie przepustów na ich trasie. W ramach zadania należy wykonać naprawę systemu odwodnienia przez oczyszczenie, udrożnienie i ewentualne lokalne umocnienie rowów bocznych (z dwóch stron toru), oczyszczenie i umocnienie dopływów i odpływów; założono nieingerowanie w istniejący system urządzeń wodnych. Niezbędne jest uregulowanie stosunków wodnych i gospodarki ściekowej także poza obszarem kolejowym. Skarpy i przeciwskarpy należy wyprofilować i nadać im odpowiednie spadki zgodnie z UK-4 oraz przed odbiorem końcowym skarpy, rowy i przeciwskarpy musza zostać wykoszone. W ramach zadania należy zaprojektować i wykonać prawidłowy system odwodnienia torowiska. Prace związane z odtworzeniem i oczyszczeniem istniejącego odwodnienia powinny zostać zaprojektowane w miejscach, które wymagają odprowadzenia wód opadowych i zabezpieczenia podtorza. Jako odwodnienie poprzeczne projektować pochylenie górnych warstw podtorza (powierzchni torowiska) ze spadkiem 5% w kierunku odbiornika w postaci odwodnienia – rowu ziemnego/drenokolektora. Podstawowym sposobem odwodnienia torowiska są rowy otwarte ziemne oraz odwodnienie wgłębne w postaci drenokolektora*.".
W zakreślonym przez Zamawiającego terminie oferty na realizację przedmiotowego zamówienia złożyło 12 wykonawców, w tym Odwołujący ETF, Odwołujący PRK oraz Przystępujący LWZ.
W dniu 24 lutego 2026 r., Zamawiający wezwał Odwołującego ETF oraz Przystępującego LWZ do złożenia wyjaśnień w zakresie ceny oferty.
Odwołujący ETF udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie pismem z dnia 6 marca 2026 r., przedkładając wyjaśnienia, dowody, w tym oferty potencjalnych podwykonawców oraz kalkulację własną. Także Przystępujący LWZ udzielił wyjaśnień pismem z dnia 6 marca 2026 r., przedkładać dowody i kalkulację.
Następnie 17 kwietnia 2026 r. Zamawiający, pismem NI.2720.129.2025, wezwał Odwołującego ETF w trybie art. 224 ust. 1 Pzp do wyjaśnienia ceny oferty i zadał pytania o następującej treści:
„1. Proszę o złożenie wyjaśnień dotyczących rozbieżności obliczeniowych co do złożonych wyjaśnień a złożonej oferty do przetargu? W ofercie w RCO w pkt 25 Wykonawca przedstawił kwotę 1 086 719, 97 zł netto a w wyjaśnieniach Wykonawca przedstawił sumaryczną kwotę na odwodnienie 1 062 736, 64 zł netto.
2. Proszę o wyjaśnienie na jakiej podstawie Wykonawca przyjął, że samego oczyszczania rowu jest 2256 m? W jakiej lokalizacji Wykonawca przyjął, że czyszczenie rowu będzie wystarczające?
3. Proszę o złożenie wyjaśnień w zakresie kopania rowu i ilości 4081, 104 m3 jakie zostało przedstawione w wyjaśnieniach? Przedstawiony jest wzór na pole trapezu pomnożony przez 90%. Proszę o wyjaśnienie, dlaczego 90%? Będziemy odkopywać 90% rowu? Skąd takie założenie?
4. Proszę o wskazanie lokalizacji braku odwodnienia i powodu założenia, że 5298 m nie będzie wymagało żadnego odwodnienia?
5. Wykonawca założył, że rowy zostaną umocnione geokratą wypełnioną humusem pozyskanym przy odbudowie rowów. Należy przedstawić uzasadnienie dla przyjętej technologii umocnienia rowów, zasadniczo odmiennej od technologii umocnień rowów, jaką zastosował realizując w latach 2023-2025 dla DSDiK Wrocław rewitalizację linii kolejowej nr 340

Mysłakowice – Karpacz.
6. Na jakiej podstawie Wykonawca założył, że materiał pozyskany z pogłębienia rowów będzie nadawał się do zabudowy w geokracie? Należy podać lokalizacje planowanego pozyskania odpowiedniego materiału (humusu)?
7. Należy uszczegółowić co uwzględnia oferta utylizacji gruntu ujęta w poz. 137 d.6.1. kalkulacji. Należy podać kody odpadu, ilości, miejsce utylizacji.
8. W swoich wyjaśnieniach Wykonawca powołuje się na powszechność stosowania tego rodzaju technologii umocnień. Czy Wykonawca może zatem wykazać się referencjami z realizacji, w których na liniach kolejowych zastosował taką technologię umocnienia rowów odwodnieniowych?
9. Czy Wykonawca może podać przykłady zastosowania takich umocnień rowów odwodnieniowych na liniach kolejowych zarządzanych przez DSDiK Wrocław lub PKP PLK S.A.?
10. Jaki sposób odwodnienia został przez Wykonawcę uwzględniony do odwodnienia torowiska na odcinkach długich, głębokich i wąskich przekopów? Należy podać typy i długości.
11. Jaki sposób odwodnienia został przez Wykonawcę uwzględniony do odwodnienia torowiska na stacji Kowary? Należy podać typy i długości.
12. Jaki sposób odwodnienia został przez Wykonawcę uwzględniony do odwodnienia torowiska na przystankach osobowych. Należy podać typy i długości.
13. Czy może Wykonawca jednoznacznie potwierdzić, że przyjęta cena obejmuje pełny zakres robót i wszystkie elementy niezbędne do wykonania prawidłowego odwodnienia całej linii i Zamawiający uzyska sprawnie funkcjonujący i trwały system odwadniający linię kolejową?
14. W kalkulacji Wykonawca zastosował bardzo niską stawkę roboczogodziny oraz niskie wskaźniki narzutów. Należy przedstawić dowody, że stawka roboczogodziny jest realna.
15. Dlaczego zostało założone wykonanie 600 m drenażu? I dlaczego koszt jego wykonania nie znalazł się w pkt 25 RCO? Drenaż jest integralną częścią odwodnienia i Zamawiający tworząc RCO jednoznacznie wskazał, gdzie mają znaleźć się wszystkie prace związane z odwodnieniem linii kolejowej.
Dodatkowo Wykonawca przedstawił kosztorys na całość zadania i pozwolę sobie zadać pytania do tego, co złożyli:
16. Przyjęta do kalkulacji ilość szyn twardych wydaje się zbyt mała. Czy uwzględniona została zabudowa szyn R350HT w łukach o promieniu R < 600 m wraz z krzywymi przejściowymi?
17. Przyjęta do kalkulacji ilość materiałów m.in. podkładów z drewna twardego oraz podkładek żebrowych pod prowadnicę wydaje się zbyt mała. Czy uwzględniono zabudowę prowadnic w łukach o promieniu R < 300 m wraz z krzywymi przejściowymi?"
Odwołujący ETF udzielił wyjaśnień w dniu 24 kwietnia 2026 r.
W dniu 9 czerwca 2026 r. Zamawiający powiadomił o dokonaniu wyboru oferty Odwołującego ETF jako najkorzystniejszej w Postępowaniu. Takie rozstrzygnięcie Postępowania zakwestionowało LWZ oraz Odwołujący PRK wnosząc odwołania do Izby. W treści wniesionych odwołań wykonawcy zarzucili Zamawiającemu wadliwości w zakresie oceny podmiotowej i przedmiotowej oferty Odwołującego. W następstwie wniesionych odwołań Zamawiający w dniu 25 czerwca 2026 r. powiadomił wykonawców o unieważnieniu czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz o ponownym przeprowadzeniu czynności badania i oceny ofert.
Dalej, Zamawiający pismem z dnia 29 czerwca 2026 r. w oparciu o przepis art. 128 ust. 1 Pzp wezwał Odwołującego ETF do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych oraz dokumentów wstępnych, a nadto do złożenia wyjaśnień w trybie art. 128 ust. 4 Pzp dotyczących złożonego przez Odwołującego wykazu robót.
Odwołujący złożył wymagane przez Zamawiającego uzupełnienia i wyjaśnienia w dniu 6 lipca
2026 r.
W dniu 7 sierpnia 2026 r. Zamawiający powiadomił wykonawców o dokonaniu wyboru jako najkorzystniejszej oferty LWZ, a nadto o odrzuceniu oferty Odwołującego ETF z uwagi na jej niezgodność z warunkami zamówienia udzielanego w Postępowaniu.

Izba zważyła, co następuje:

Izba nie dopatrzyła się przesłanek, które mogłyby skutkować odrzuceniem odwołań. Izba ustaliła, że odwołania zostały wniesione w terminie, nie zawierają braków formalnych oraz terminowo został uiszczony od nich wpis w wymaganej wysokości. Nie została również wypełniona żadna z pozostałych przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp.
Izba stwierdziła, że każdy z Odwołujących wykazał przesłankę materialnoprawną dopuszczalności odwołania, o której mowa w art. 505 ust. 1 Pzp, tj. wykazał interes w uzyskaniu zamówienia oraz że może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp.

KIO 4075/26

Odwołanie podlegało oddaleniu, ponieważ podniesione zarzuty nie potwierdziły się. Izba dokonała oceny stanu

faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.
Zarzut nr 1, a także dalsze zarzuty skonstruowane kaskadowo jako zarzuty ewentualne nr 2, 3 oraz 4 bazowały na szeroko ujętej tezie Odwołującego ETF, że jego oferta została niezasadnie odrzucona.
Odwołujący ETFwskazał dwa aspekty niezgodności z treścią SWZ, jako podstaw faktycznych odrzucenia oferty o następującej treści:

1)w kosztorysie stanowiącym załącznik nr 1 do wyjaśnień ceny Odwołującego ETF z dnia 6 marca2026 r. w ramach odrębnej pozycji nie wyszczególniono krzywych przejściowych, co Zamawiający zinterpretował jako brak zaoferowania przez Odwołującego wykonania krzywych przejściowych w ramach zabudowy szyn R350HT w łukach o promieniu R <600 m,
2)Odwołujący ETF zaoferował świadczenie dotyczące zabudowy prowadnic w łukach o promieniu R < 300 m wraz z krzywymi przejściowymi w mniejszej ilości, aniżeli wymagana przez Zamawiającego.

Tytułem wstępu wskazać należy, że art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp może mieć zastosowanie, jeśli możliwe jest uchwycenie niezgodności pomiędzy ofertą wykonawcy lub jego określonym oświadczeniem (informacją) a warunkami zamówienia, które zostały skonkretyzowane, skwantyfikowane i jednoznacznie ustalone przez zamawiającego. Zgodnie bowiem z art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Niezgodność ta nie może mieć charakteru dorozumianego, nie może odnosić się do elementów dokumentów zamówienia, które nie zawierają jednoznacznych wskazówek budowy treści oferty wykonawcy. Innymi słowy, niezgodność oferty z warunkami zamówienia musi być oczywista i niewątpliwa, zatem zamawiający musi mieć pewność co do niezgodności oferty z jego oczekiwaniami, wyrażonymi w klarownych postanowieniach SWZ. Odrzucenie oferty nie może nastąpić z błahych, czysto formalnych powodów niewpływających na treść złożonej oferty, jak również, gdy zamawiający ma możliwość poprawienia błędów, jakie zawiera oferta w trybie art. 223 Pzp. W orzecznictwie także uznane jest stanowisko, że do oceny zgodności treści oferty z treścią SWZ służą także wyjaśnienia składane w trybie art. 224 Pzp, ponieważ obrazują przyjęte przez wykonawcę założenia techniczne, prowadząc do doprecyzowania oferty w sposób mający znaczenie dla oceny zgodności oferty z warunkami zamówienia, to wyjaśnienia te wpływają na ocenę treści oferty, a nie stanowią jedynie arytmetycznej kalkulacji ceny.
Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że odnośnie aspektu braku zaoferowania przez Odwołującego ETF wykonaniakrzywych przejściowych w ramach zabudowy szyn R350HT w łukach o promieniu R <600 m, Izba po analizie brzmienia PFU oraz przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dn.10.09.1998 r. w sprawie warunków technicznych jakimi powinny odpowiadać budowle kolejowej i ich usytuowanie (Dz.U. 1998 nr 151 poz. 987) nie zawierał wyraźnego wymagania, aby szyny R350HT były stosowane również na krzywych przejściowych łuków o promieniu R < 600 m. Regulacja § 25 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 151, poz. 987 z późn. zm., dalej – „Rozporządzenie"). stanowi, że w torach położonych w łukach o promieniach 600 m i mniejszych powinno się stosować szyny ze stali o wytrzymałości na rozciąganie materiału główki szyny Rm > 1100 MPa oraz przytwierdzenia szyn sprężyste albo przytwierdzenia typu K. Przepis ten odnosi wymaganie do torów położonych w łukach o promieniach 600 m i mniejszych; nie formułuje natomiast odrębnego wymagania dotyczącego stosowania takich szyn na krzywych przejściowych tych łuków. Analogicznie § 25 ust. 2 Rozporządzenia przewiduje obowiązek układania prowadnic w torach położonych w łukach o promieniach 300 m i mniejszych, przy szynie wewnętrznej, wskazując zarazem, że prowadnice powinny być układane na całej długości łuku wraz z krzywymi przejściowymi i wydłużeniem ich co najmniej o 2 m na przyległe odcinki toru. Oznacza to, że prawodawca wyraźnie rozróżnia sytuację dotyczącą szyn o podwyższonej wytrzymałości oraz sytuację dotyczącą prowadnic. Tam, gdzie wymóg ma obejmować także krzywe przejściowe, przepis wskazuje to wprost.
Izba w tym aspekcie oparła się po pierwsze o oświadczenie Zamawiającego w toku rozprawy, a także brak wskazania konkretnego postanowienia w treści czynności; po drugie o bezsporne pomiędzy stronami i uczestnikami wyrażone w toku rozprawy stwierdzenie, że niezabudowanie szyn jest rozwiązaniem możliwym technicznie, ale skutkującym niską trwałością, zaś po trzecie – brzmieniem PFU, który w odniesieniu do prowadnic wskazywał jednoznacznie, że także krzywe przejściowe powinny być zabudowane „str. 17: „*Prowadnicę należy zabudować na długości łuku wraz z krzywymi przejściowymi z wydłużeniem min. 2m na przyległe odcinki toru*.". Zdaniem Izby jeśli Zamawiający oczekiwał zabudowania także krzywych przejściowych w szynach utwardzanych, to należało to wyraźnie napisać, tak jak uczynił to

w przypadku prowadnic.
Izba kwestię tę ustaliła także o dowód złożony przez Przystępującego LWZ w postaci Standardów technicznych PKP PLK S.A. szczegółowe warunki techniczne dla modernizacji lub budowy linii kolejowych do prędkości Vmax ≤ 250 km/h TOM I – ZAŁĄCZNIK ST-T1-A8 KONSTRUKCJA NAWIERZCHNI KOLEJOWEJ WERSJA 1.1, z których wynil zmiana twardości szyn powinna występować poza krzywą przejściową. Standardy te nie miały zastosowania do przedmiotowego Postępowania, jednakże świadczą o pewnej rynkowej praktyce, a także o sposobie wprowadzania tego wymogu do dokumentów zamówienia. Izba dostrzega, że pewne elementy opisu przedmiotu zamówienia mogą się dla doświadczonych wykonawców wpisywać w „zasady wiedzy technicznej", które należy uwzględnić przy realizacji, natomiast w okolicznościach przedmiotowej sprawy wobec faktu, że było to rozwiązanie dopuszczalne technicznie, acz negatywnie wpływające na trwałość finalnego toru i w tym zakresie wykonawcy mieli pozostawioną pewną swobodę odnośnie wyboru sposobu realizacji. Powoływanie się na zasady wiedzy technicznej nie może zastępować obowiązku jednoznacznego opisu przedmiotu zamówienia wynikającego z art. 99 Pzp in fine i spoczywającego na Zamawiającymi. Innymi słowy, jeśli Zamawiający chciał rozwiązania o określonej, wyższej jakości, należało to wprost wyrazić w treści PFU.
Okoliczność, ze zarzut ten okazał się zasady, nie skutkował jednakże uwzględnieniem odwołania, a to dlatego, że drugi z aspektów niezgodności z warunkami zamówienia Zamawiający zidentyfikował prawidłowo. Zdaniem Izby Odwołujący ETF składając wyjaśnienia RNC, a następnie doprecyzowujące wyjaśnienia nie przewidział wymaganej ilości podkładów SP-06a. Izba uznała, że bezsporną była okoliczność, że dla tej części zamówienia, należało zastosować podkłady SP-06a.
Ponadto Izba wskazuje, że udzielenie odpowiedzi ze strony wykonawcy, że zobowiązuje się do realizacji zamówienia zgodnie z PFU Zamawiający prawidłowo znał za gołosłowne i niepoprawne żadnymi wyliczeniami. Za nieprawidłowe należy uznać stanowisko, jakoby na wątpliwości Zamawiającego odnośnie ilości podkładów, prawidłowe było zapewnienie, że zamówienia zostanie zrealizowane zgodnie z PFU. Zdaniem Izby, skoro Odwołujący przedłożył kosztorys szczegółowy, zawierający przedstawienie konkretnych ilości niektórych materiałów, to słusznie Zamawiający założył, że jego wyliczenia, chociaż szacunkowe, to powinny obejmować całość zamówienia.
Odnosząc się do twierdzenia z odwołania, jakoby „*w całkowitej ilości podkładów strunobetonowych uwzględnił także podkłady właściwe dla krzywych przejściowych i odcinków wydłużenia, tym 666 sztuk podkładów SP-06a/K/49E1. Oznacza to, że porównanie przez Zamawiającego wyłącznie liczby podkładów drewnianych z długością łuków i krzywych przejściowych jest metodologicznie błędne, ponieważ pomija inny rodzaj podkładów przyjęty przez Odwołującego dla tych odcinków.*" Izba podkreśla, że była to gołosłowna taktyka przyjęta w postępowaniu odwoławczym, która nie znajdowała potwierdzenia w złożonych w toku Postępowania wyjaśnieniach. Zamawiający nie miał ani obowiązku, ani nawet możliwości zakładać, że Odwołujący ETF przyjął i wkalkulował inny rodzaj podkładów, skoro nie wynikało to z treści wyjaśnień ani z załączonej kalkulacji szczegółowej. Gdyby wykonawca to wycenił, tak jak twierdzi, to powinien być po pierwsze: uwzględnić to w kalkulacji, a po drugie przedłożyć posiadany dowód, także po dacie ważności oferty. Jedynie wówczas wykazałby, że przed terminem składania ofert wycenił sporne podkłady i wkalkulował je w cenę oferty. W konsekwencji, wobec uznania, że jego oferta nie uwzględniła wymaganej liczby podkładów SP-06a/K/49E1, Odwołujący zaoferował rozwiązanie niezgodne z PFU, a dopiero na etapie postępowania odwoławczego podjął próbę konwalidacji, jak sam przyznał w toku rozprawy, popełnionej omyłki. W okolicznościach sprawy nie było to możliwe, zatem Zamawiający prawidłowo odrzucił jego ofertę.
Zarzuty nr 2, 3 i 4 zostały sformułowane jako ewentualne, natomiast wobec ustaleń Izby przyjętych przy rozpoznaniu zarzutu nr 1, nie nadawały się na uwzględnienie. Zarzut składa się nie tyle z podstawy prawnej, lecz także z podstawy faktycznej, tj. okoliczności, w jakich odwołujący upatruje naruszenia zamawiającego. Za niezasadne Izba uznaje sztuczne multiplikowanie zarzutów, w uzasadnieniu których przytacza jedynie prawne rozważania, a z których nadal wynika jedna i ta sama konkluzja, że Zamawiający nieprawidłowo odrzucił jego ofertę, ponieważ nie istnieją warunku zamówienia, które zostały naruszone. Wymagane przepisami „zwięzłe uzasadnienie zarzutów" nie polega na przytoczeniu wyłącznie wywodów prawnych i wyrwanych z kontekstu tez wyroków Izby, lecz przełożeniu tego wywodu na zaistniałe w sprawie okoliczności. Odwołujący ETF de facto tego zaniechał i doprowadził do sytuacji, w której wobec oddalenia zarzutu nr 1, dalsze zarzuty podniesione jako ewentualne nie nadają się na uwzględnienie. Zamawiający nie naruszył wskazanych przez Odwołującego przepisów, ponieważ prawidłowo dokonał wykładni treści oferty Odwołującego (odnośnie zarzutu nr 2), wysnuł prawidłowe wnioski w ramach procedury wyjaśnień ceny (odnośnie zarzutu nr 3) i nie naruszył zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz zasady przejrzystości (zarzut nr 4).
Zarzut nr 5 był zarzutem wynikowym, dotyczącym art. 239 ust. 1 Pzp, zgodnie z którym zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia. Wobec oddalenia pozostałych zarzutów, zarzut ten także podlegał oddaleniu.

Zarzut nr 6 dotyczył nieprawidłowego sporządzenia uzasadnienia odrzucenia oferty. Zgodnie z art. 253 ust. 1 Pzp, stanowiącym podstawę zarzutu, niezwłocznie po wyborze najkorzystniejszej oferty zamawiający informuje równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty, o:

1)wyborze najkorzystniejszej oferty, podając nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania, jeżeli jest miejscem wykonywania działalności wykonawcy, którego ofertę wybrano, oraz nazwy albo imiona i nazwiska, siedziby albo miejsca zamieszkania, jeżeli są miejscami wykonywania działalności wykonawców, którzy złożyli oferty, a także punktację przyznaną ofertom w każdym kryterium oceny ofert i łączną punktację,

2)wykonawcach, których oferty zostały odrzucone,

- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Z przytoczonego wyżej art. 253 ust. 1 pkt 2 Pzp wynika, że odrzucając ofertę zamawiający zobowiązany jest podać uzasadnienie prawne oraz uzasadnienie faktyczne podjętej czynności. Jak wskazała Izba w wyroku z dnia 1 sierpnia 2025 r., sygn. akt KIO 2601/25 *„podanie konkretnego i wyczerpującego uzasadnienia odrzucenia oferty służy realizacji podstawowych zasad udzielania zamówień publicznych, tj. zasady zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i przejrzystości oraz zasady jawności (art. 16 pkt 1 i 2 i art. 18 ust. 1 Pzp). Obowiązek zamawiającego wynikający z art. 253 ust. 1 pkt 2 Pzp odpowiada bowiem jednocześnie prawu wykonawców do poznania prawnych i faktycznych podstaw odrzucenia ofert. Prawo to ma szczególne znaczenie w przypadku wykonawcy, którego oferta została odrzucona, bowiem dzięki uzyskaniu informacji o powodach odrzucenia jego oferty, może on dokonać analizy stanowiska zamawiającego i podjąć decyzję o ewentualnym wniesieniu odwołania w celu ochrony swoich interesów i przywrócenia oferty do postępowania. Dlatego też wymagane przez ustawodawcę w art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp uzasadnienie informacji o odrzuceniu oferty, nie może się ograniczać do podania przepisów i ogólnego wskazania okoliczności faktycznych - na przykład: „oferta niezgodna z OPZ”, „nie złożył wymaganych dokumentów”, „niewystarczające wyjaśnienia”, „rażąco niska cena”, „nienależyte wykonanie umowy”. Obowiązkiem zamawiającego, zarówno w świetle art. 253 ust. 1 pkt 2, jak i art. 16 pkt 1 i 2 oraz art. 18 ust. 1 ustawy Pzp, jest podanie szczegółowego, konkretnego i wyczerpującego uzasadnienia odrzucenia oferty, dającego wykonawcy pełną wiedzę o motywach, jakimi kierował się zamawiający odrzucając jego ofertę. Nie jest bowiem rolą wykonawcy domyślać się, jakie były powody odrzucenia jego oferty. Natomiast jest obowiązkiem zamawiającego podać uzasadnienie prawne i faktyczne odrzucenia oferty w sposób szczegółowy, konkretny i wyczerpujący*.”.

Izba w pełni podziela powyższe stanowisko i wskazuje, że podanie przez zamawiającego pełnego, wyczerpującego uzasadnienia czynności odrzucenia oferty zarówno co do podstawy prawnej, jak i okoliczności faktycznych, które legły u podstaw tej decyzji, ma także umożliwiać wykonawcom skorzystanie ze środków ochrony prawnej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Izba wskazuje, że uzasadnienie czynności, chociaż lakoniczne i zwięzłe, zawierało wszystkie wymagane przepisami informacje. Patrząc przez pryzmat celu, jakim jest możliwość skorzystania ze środków ochrony prawnej, Izba podkreśla, że Odwołujący na podstawie treści czynności zidentyfikował, z jakich powodów faktycznych została odrzucona jego oferta; Zamawiający bowiem wskazał podstawę prawną, a także wskazane warunków SWZ, które zostały naruszone. Z tego względu zarzut został oddalony.

W konsekwencji, Izba oddaliła odwołanie w całości jako nieuzasadnione.

O kosztach postępowania stosownie do wyniku sprawy orzeczono na podstawie art. 575 Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), zgodnie z którym w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba nie zasądziła kosztów, o których mowa w § 5 pkt 2 ww. rozporządzenia na rzecz Zamawiającego z uwagi na brak złożenia przez niego spisu kosztów.

KIO 4079/26

Odwołanie podlegało oddaleniu w całości, gdyż podniesiony zarzuty nie potwierdził się. Izba dokonała oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Odwołujący PRK skonstruował jeden zarzut dotyczący zaniechania odrzucenia oferty LWZ jako niezgodnej z warunkami zamówienia z uwagi na przyjęcie zakresu robót nieodpowiadającego wymaganiom PFU.

Izba ustaliła na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że po pierwsze, fragment PFU poświęcony odwonieniu torowiska był sformułowany ogólnie i nie zawierał zbyt wielu wytycznych odnośnie realizacji tego fragmentu zamówienia. Istotna dla oceny zarzutów w niniejszej sprawie jest także kwestia formuły, w jakiej zamawiający zdecydował się prowadzić przedmiotowe postępowanie, a więc w formule «zaprojektuj i wybuduj» co oznacza, że opis przedmiotu zamówienia ma charakter wyłącznie ogólny, wiele elementów składających się na jego realizację zostanie skonkretyzowanych dopiero na etapie przygotowania koncepcji czy też prac projektowych. Powyższe z jednej strony daje

większą swobodę wykonawcy w zakresie doboru zastosowanych przez niego rozwiązań po stronie zamawiającego z kolei oznacza, że podstawę zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp mogą stanowić wyłącznie jednoznaczne i wyczerpujące postanowienia SWZ, w tym PFU. Z kolei to wszystko, co nie zostało ujęte w dokumentach przygotowanych i przekazanych w toku postępowania wykonawcom jest dopuszczalne, a taka oferta pozostaje w zgodzie z warunkami zamówienia.

W tym zakresie skład orzekający w pełnej rozciągłości podziela argumentację podniesioną w wyroku z dnia 13 marca 2024 r. o sygn. akt KIO 623/24, że w przypadku zamówień, w których roboty budowlane mają zostać zrealizowane w formule „zaprojektuj i wybuduj" zakres materiałów, jaki otrzymuje wykonawca od zamawiającego, m.in. w ramach opisu przedmiotu zamówienia, jest znacznie ograniczony (w stosunku do występującego w przypadku formuły "wybuduj"), a co za tym idzie założenia koncepcyjne czy też finansowe przyszłej, planowanej inwestycji opracowane są w odmiennych warunkach niż dla formuły "wybuduj". Powyższe ustalenie nie oznaczało oczywiście, że z uwagi na zastosowaną w postępowaniu formułę wykonania zamówienia wykonawcom należało pozwolić na składanie ofert nieodpowiadających wymaganiom PFU, w tym w zakresie jakości i funkcjonalności przedmiotu zamówienia. Nie można było jednak pomijać faktu, że specyfika tego rodzaju inwestycji sprowadza się do powierzenia wykonawcom opracowania dokumentacji projektowej (co nastąpi dopiero po zawarciu umowy), która nie istnieje na etapie oceny ofert. Generuje to ten skutek, że chcąc wykazać, że dany wykonawca złożył ofertę niezgodną z przedmiotem zamówienia zamawiający czy też inny wykonawca podnoszący zarzuty w tej materii w ramach środka ochrony prawnej (tak jak miało miejsce w tym przypadku) nie może bazować na ewentualnych wątpliwościach, nieścisłościach czy niejednoznacznościach wynikających z udzielanych wyjaśnień, lecz zobligowany jest do wykazania (udowodnienia), że ponad wszelką wątpliwość złożona oferta przez wykonawcę jest niezgodna ze stypizowanymi w dokumentacji zamówienia, w tym w PFU - oczekiwaniami zamawiającego. W przypadku formuły, w której oferta przygotowywana jest w oparciu o istniejącą dokumentację projektową uchwycenie niezgodności z taką dokumentacją jest relatywnie prostsze (o ile taka niezgodność oczywiście istnieje). Z inną sytuacją mamy do czynienia w przypadku powierzenia wykonawcom nie tylko budowy, ale i sporządzenia projektu inwestycji. W tego typu przypadkach uchwycenie niezgodności obarczone jest koniecznością jej wykazania pomimo braku szczegółowej dokumentacji projektowej. Powyższe stanowisko wynika także z wyroku Izby z dnia 24 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt KIO 1466/21 oraz z dnia 3 listopada 2023 r. o sygn. akt KIO 3077/23.

Po tak uczynionych rozważaniach, z uwzględnieniem przytoczonych już w ramach sprawy KIO 4075/26 powyżej kwestii oceny art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp Izba podkreśla, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy Zamawiający nie przekazał wykonawcom zbyt wielu informacji na temat spornej kwestii odwodnienia. Także z dowodów przedłożonych przez Odwołującego PRK oraz Przystępującego LWZ w postaci dokumentacji fotograficznej wynikało, że był to teren silnie zróżnicowany. Kwestii tej nie rozstrzygało PFU, które w sposób ogólny wskazywało, że *boczne rowy odwadniające – obecnie zarośnięte wieloletnią roślinnością, niedrożne i poważnie zamulone.* Izba ustaliła także, że odwodnienie było przedmiotem wniosków o wyjaśnienie treści SWZ, tj. pytania nr 111, w ramach którego wykonawca wniósł o wykreślenie obowiązku zaprojektowania i wykonania systemu odwodnienia torowiska oraz udzielonej na nie odpowiedzi Zamawiającego z 22 grudnia 2025 r., w ramach której podtrzymał on wynikający z PFU obowiązek.

Jednocześnie, skonkretyzowane przez Odwołującego PRK zarzuty sprowadzające się do założenia zbyt małych nakładów pracy do prawidłowej realizacji zadania nie mogły znaleźć potwierdzenia. Odwołujący PRKnie udowodnił, ani nie wykazał, aby złożona przez przystępującego oferta była niezgodna z warunkami zamówienia, przedstawiając jedynie swoją interpretację postanowień PFU. Izba na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustaliła, że każdy z ww. wykonawców – zarówno Odwołujący PRK, jak i Przystępujący LWZ, dokonał wizji lokalnej, każdy z nich posiadał opinię projektanta, a w konsekwencji - każdy poczynił określone założenia. Każdy z tych wykonawców także inaczej w skutkach zinterpretował PFU – Odwołujący PRK jako budowę nowego systemu odwodnienia, zaś Przystępujący LWZ jako remont istniejącej. Izba dostrzega, że skoro Zamawiający określił, że wymaga określonego rezultatu, bez określenia czynności wymaganych do jego osiągnięcia, to przerzucił tym samym na wykonawców trudno mierzalne ryzyko, lecz z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy przełożyło się to na ciężar dowodowy spoczywający na Odwołującym PRK. A tak jak wskazał Przystępujący LWZ, wyliczenia Odwołującego PRK co do ilości prac ziemnych mają charakter abstrakcyjny, przy czym opierają się na uogólnionym, jednolitym przekroju rowu przyjętym dla całej trasy, co nie odpowiada rzeczywistej, zmiennej geometrii terenu oraz nie uwzględnia obecnego, zróżnicowanego stanu rowów. Izba uznała, że Odwołujący PRK oczekiwał wyceny maksymalnego zakresu prac do realizacji, bez pozostawienia żadnego marginesu ryzyka. Doskonale obrazuje to kwestia drenaży – każdy z wykonawców poczynił inne założenia odnośnie ich wykorzystania, lecz w punktu widzenia PFU było to możliwe, biorąc pod uwagę, że konieczność zastosowania drenaży (odwodnienia wgłębnego) występowała dopiero w przypadku ograniczeń terenowych, które nie były w żaden sposób wyspecyfikowane (2.6.3 PFU „*W miejscach gdzie nie da się uzyskać parametrów w/w dla rowu należy zastosować odwodnienie wgłębne*.".

Izba nie uznała za wiarygodne dowody przedłożone przez Odwołującego PRK stanowiące dokumenty z innego

postepowania o udzielenie zamówienia. Zamówienie to dotyczyło innej linii kolejowej, o innym przebiegu, innych warunkach terenowych i geologicznych oraz innym zakresie robót, wykonywanych na podstawie odrębnej, w pełni opracowanej dokumentacji projektowej (projektu wykonawczego), a nie – jak w niniejszym Postępowaniu – na podstawie PFU. Dodatkowo Izba uwzględniła, że Przystępujący LWZ realizuje na rzecz Zamawiającego inny odcinek tej trasy.
Izba także nie uwzględniła twierdzenia Odwołującego PRK, że niezgodne z PFU jest umocnienie płytami ażurowymi, wobec braku jednoznacznego postanowienia dot. umocnienia.
Konkludując, Izba uznała, że nie do pogodzenia z zasadą równego traktowania wykonawców jest odrzucenie oferty jako niezgodnej z SWZ w sytuacji z konkretnych postanowień dokumentów zamówienia, przy czym niedopuszczalne jest intepretowanie przez zamawiającego tych postanowień wbrew ich literalnej treści (np. w sposób rozszerzający).
W konsekwencji, Izba oddaliła odwołanie w całości.
O kosztach postępowania stosownie do wyniku sprawy orzeczono na podstawie art. 575 Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), zgodnie z którym w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba nie zasądziła kosztów, o których mowa w § 5 pkt 2 ww. rozporządzenia na rzecz Zamawiającego z uwagi na brak złożenia przez niego spisu kosztów.
Mając powyższe na uwadze, Izba orzekła jak w sentencji.

Przewodnicząca:……